

EDITORIAL

Apa din televizor

Inundațiile care au dus, în ultima perioadă, sute și mii de români la limitele disperării și care au ucis alte zeci de oameni reprezintă un fenomen cumplit și cu care țara noastră nu s-a confruntat, cel puțin în ultimii ani. Nu are rost să discutăm aici și acum despre motivele pentru care multe dintre catastrofele nu au putut fi evitate, nici despre reacțiile sinistralilor sau autorităților. Ar fi momentul, însă, să privim puțin mai cu atenție modul în care unii dintre colegii noștri au înțeles să profite de pe urma celor întâmplare și ar fi timpul să ne întrebăm de ce au făcut-o. Datoria jurnalistului este să prezinte faptele corect, cinstit și fără patimă, dacă este posibil. Se poate accepta și formula îndelung folosită: „Vă prezentăm viața așa cum e ea“. De aici, însă, și până la ofensiva informațională pe care o regăsim, zilnic, pe micile ecrane, e drum lung. Dacă aș crede ce mi se spune la televizor, aș ajunge, fără îndoială, la concluzia că trebuie să ne punem cu toții ștreangul de gât. Am văzut un reporter de televiziune îndemnând un biet om care avea apa în casă de maximum 20 de centimetri să spună că nu mai poate părăsi casa și așteaptă să moară. A venit lângă cameră, pentru că nu se auzea bine, apoi s-a întors în casă. Am văzut reporteri care se laudau, la fiecare transmisie, că au salvat vieți, iar autoritățile nu fac nimic. Nu ne-au oferit și imagini, din modestie, probabil. Am aflat că Bucureștiul este un oraș închis din cauza inundațiilor. În două ore de alergat cu mașina, am reușit să găsesc doar câteva bălți în Capitală. Piețarii bucureșteni spun că au scumpit produsele din cauza inundațiilor, deși locuiesc doar la câțiva kilometri de Capitală, iar aici viitura a ajuns doar prin intermediul televizoarelor. Aflăm că 80% din România este sub ape, dar vorbim doar de câteva sate. Ceva sună fals. Riscăm ca nimeni să nu mai creadă în suferințele și nenorocirea celor care au fost afectați cu adevărat. Toate televiziunile și-au început jurnalele, timp de două zile, cu imaginea omului surprins de moarte cu degetul mijlociu ridicat. Am aflat de la Cristian Tudor Popescu că degetul era îndreptat către Cotroceni. Apoi mi-am adus aminte de același CTP care, în campania electorală, țipa isteric la Băsescu, în timp ce îl mângâia duios pe cap pe Adrian Năstase. Și cred că am înțeles, în sfârșit, ce se întâmplă.

⇒ **INFRAȚIUNI** | Tâlhari sub acoperire.....2

⇒ **TOP SECRET** | Agenții noștri ilegali, adevărații 007.....4

⇒ **DOSAR** | Primarul penal.....5

⇒ **INVESTIGAȚII** | Afacerile necurate ale șefilor STS.....8

⇒ **DEZVĂLUIRI** | Noi ilegalități ale lui Hassan Awdi.....9

Primarul Inimăroiu, sub tirul mafiei

pag. 6-7

Vechea gardă încearcă să-și apere, cu orice mijloace, avantajele obținute cu forța pumnului și în disprețul total al legii. Unul dintre cei vizați este edilul Sectorului 4. Inimăroiu a devenit țintă, iar „mafia Luțu“ se pregătește să apese pe trăgaci.

| pag. 3

ANCHETĂ

| pag. 10-11

Hayssam,
agent al spionajului
sirian

Fantome și umbre
murdare pe ruinele
imperiului lui Omar

infrațiuni

Tâlhari sub acoperire

În România există democrație. Există libertate de mișcare, de acțiune, de gândire.

Acum te poți deplasa în voie unde dorești. În Europa, în Asia, în America.

Există totuși o problemă. Cu cine pleci la drum sau, mai precis, cu ce firmă de transport închei contract pentru o deplasare în exterior.

Atac armat la drumul mare

Perianu Crișan din Popești Leordeni, județul Ilfov, a avut proasta inspirație de a călători în Spania cu un microbuz, aparținând firmei de transport „Sorin SMC” din Alexandria.

În ziua de 29.06 a.c. Perianu Crișan s-a deplasat la Alexandria și a contactat firma de transport „Sorin SMC”. A plătit suma de 300 de euro, fără să primească, bineînțeles, vreun bilet de călătorie sau vreun contract și împreună cu soția au fost urcați într-un microbuz marca „Mercedes”, aparținând companiei amintite, cu destinația Spania. Ajunși în Ungaria, șoferul a oprit într-o parcare și i-a spus lui Perianu să urce într-un microbuz roșu marca „Ford” sau „Mercedes”, care ar fi aparținut aceleiași companii. Omul a cerut explicații. A fost sfătuit să facă ce i se spune dacă vrea să iasă bine.

Și-a luat soția și bagajele și a urcat în microbuzul indicat, condus de șoferul Viorel. În microbuz se mai aflau șapte per-

soane. Microbuzul a demarat, întinzându-se la drum. Când mai aveau circa 20-30 km până la Madrid, șoferul Viorel a dat telefon unei persoane spunând: „Leule, unde ești? Unde ne găsim?”

Primind indicații de la persoana apelată, șoferul a virat brusc la dreapta, ieșind din șosea și a intrat într-o zonă necirculată. Perianu Crișan i-a cerut explicații șoferului, solicitându-i să intre pe traseul normal spre Madrid. Acesta nu-i răspunde, iar după aproximativ două minute de mers și-au făcut apariția două BMW-uri negre, care au blocat microbuzul, plasându-se unul în fața acestuia, iar altul în spate. Din autoturisme au coborât 8-10 persoane, firoase, solide, înarmate cu băte de baseball, topoare, iar unul dintre ei avea un pistol-mitralieră asupra sa.

Au fost coborâți toți ocupanții microbuzului, mai puțin șoferul, au fost culcați la pământ și loviți sălbatic cu bătele de baseball.

Patronul-terrorist

I-au urcat din nou în microbuz, escortându-i cu cele două BMW-uri, ducându-i pe un câmp. Aici i-au întins din nou pe pământ, administrându-le o bătaie soră cu moartea, în timp ce unul dintre tâlhari ținea ațintit pistolul-mitralieră asupra lor.

Au fost obligați să scoată banii și bijuteriile pe care le aveau asupra lor.

Perianu Crișan și soția sa au fost astfel deposezați de o sumă însemnată în euro, ceas de aur, lăntișor, inel de aur, telefon mobil etc. Au fost urcați înapoi în microbuz, tâlharii au plecat cu BMW-urile. După aproximativ 20 de minute de mers, șoferul Viorel a primit un telefon de la tâlhari, fiind întrebat dacă se mai află în microbuz Crișan. De la el se recoltase cea mai bogată pradă. Tâlharii se hotărâseră să-l lichideze pentru a nu depune plângere la poliție.

Șoferul, bănuind scopul întrebării, le-a răspuns că nu se mai află în mașină, că a coborât deja și se îndreaptă spre o destinație necunoscută. Apoi a afirmat la telefon: „Ce a făcut Sorin (patronul) nu a făcut bine”, recunoscând implicit că tâlhăria a fost organizată minuțios și dirijată chiar de patronul firmei de transport.

„E corect ce ai făcut, domnule Viorel?”

Perianu Crișan i-a atras atenția șoferului Viorel că s-a băgat într-o afacere urâtă, cu parfum de cătușe. Șoferul a intrat în panică, realizând că a fost unealta unor tâlhari, participând la o tâlhărie (complice = cel care ajută în orice mod) asupra unui conațional.

Într-un moment de disperare, Viorel (șoferul) a încercat să-l sune pe patron pentru a-i promite lui Perianu Crișan că îi vor da banii înapoi și ceva peste.

Perianu i-a arătat mâinile și spatele lui Viorel, pe care se vedeau vânătăi urâte.

– „E corect ce ai făcut domnule Viorel?”

– „Nea Crișane, eu nu știu nimic, eu sunt plătit de patron, el mi-a dat ordin să chem moldovenii, nu credeam c-o să iasă așa, oricum matale vei primii banii înapoi și ceva peste, hai s-o lăsăm așa, bine?”

Perianu i-a răspuns: „vom vedea ce hotărăște justiția”.

La intrarea în țară pe la vama Turmu-Arad, Perianu a depus o plângere la Poliție. Articolele 4, 5 și 6 din Codul Penal îndreptățesc autoritățile române să cerceteze astfel de cazuri. Perianu are încredere în justiția română. Și noi la fel.

Vom reveni cu alte dezvăluiri senzaționale.

IOAN CREȚU

ALERTA

Tel.: 0740.597.158; 0721.819.229

Plătim cash orice informație

EDITAT DE
SC PRODIMPEX SRLDIRECTOR:
George DoraDIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. TeodorescuREDACTOR-ȘEF:
Daniel ValeriuCONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie HagiREDAȚIA:
Dorel Moldovan, Iulia Gorzo
Paul Cernea, Ioan Alexandru
Ștefan Jora, Daniel Bălan
Mihai Vlad, Ionel Hrynczuk
Daniel Alexandru,
Vicențiu ConstantinDIFUZARE:
SC ANOTA IMPEX SRLDTP:
Omni Press & DesignTIPAR:
Cromoman SRL

Omar Hayssam, omul spionajului sirian

Inundațiile, alegerile anticipate, inerția justiției române au fost problemele care au ocupat primele pagini ale ziarelor în ultimile săptămâni. Nu mai vorbește aproape nimeni despre ciudata răpire a celor trei ziariști români din Irak. Arestarea lui Hayssam la București și a complicelui său Munaf la Bagdad pare a fi lămurit pe deplin lucrurile din punct de vedere al autorităților. Din când în când, Ohanesian, jurnalistul de la România Liberă, rupe tăcerea și acceptă să apară la câte o dezbatere televizată, promițând că va întreprinde el o anchetă paralelă (cu cine?), de natură a dezlega enigma răpirii din Bagdad. La un moment dat președintele Băsescu, exasperat de vedetismul lui Marie Jeanne și al lui Ohanesian a sugerat că cei doi pun în circulație dezinformări, iar ziaristul de la România Liberă ar fi în legătură cu un ofițer din Serviciul de Informații Externe, care îi scrie partitura de pe care jurnalistul cântă.

Inițiativă personală sau executarea unui ordin?

Pe măsură ce vom reuși să depistăm anumite elemente de interes pentru opinia publică privind dosarul răpirii celor trei ziariști, nu vom ezita să le publicăm în săptămânalul nostru. Omar Hayssam este, conform

datelor și informațiilor de care dispunem, nu doar omul afacerilor tenebroase, al relațiilor dubioase, ci și un agent al spionajului sirian. Nu știm dacă răpirea jurnaliștilor a reprezentat o inițiativă proprie a lui Hayssam sau executarea unui ordin în cadrul unei acțiuni complexe inițiată de spionajul sirian, dar în cercurile serviciilor secrete românești nu există nici un dubiu că omul de afaceri a fost un agent de influență al serviciului special din Damasc.

În ceea ce privește misiunile pe care Hayssam le-a îndeplinit în România, menționăm controlul mediului de afaceri libanez (să nu uităm că Libanul a fost ca și ocupat de Siria), pătrunderea cercurilor politice, infiltrarea, recrutarea sau exploatarea „în orb” a mediilor de presă.

năm controlul mediului de afaceri libanez (să nu uităm că Libanul a fost ca și ocupat de Siria), pătrunderea cercurilor politice, infiltrarea, recrutarea sau exploatarea „în orb” a mediilor de presă.

Presa „arabă”

Marie Jeanne Ion s-a prezentat ca o relație întâmplătoare a lui Hayssam. Evident, domnișoara ascunde ceva, și nu ne referim la viața ei particulară.

Încă de acum 4-5 ani, Marie Jeanne a fost recrutată de Hayssam sau de alți membri ai comunității siriene pentru a publica materiale favorabile la postul „Prima TV”. Inițial era plătită cu 200-300 de dolari lunar, după care „salariul” se pare că i-a fost mărit considerabil.

În afara legăturilor cu ziarista Marie Jeanne, Hayssam a mai încercat un joc de presă relativ interesant. Fiind în combinație cu cercurile din PSD, a intrat în legătură cu fostul consilier al lui Dan Matei Agaton, Marius Stoian, care a gestionat faimosul proiect Dracula Park. Marius Stoian a lansat, sub patronajul lui Florin Călinescu, un cotidian numit „Știrea zilei”, unde Hayssam deținea cel puțin 30% din acțiuni.

În fine, prin complicele său Munaf, Hayssam era în legătură cu ziaristul Mihnea Petru Pârnu, corespondent al ziarelor România Liberă și Evenimentul Zilei. Pârnu i l-a prezentat lui Munaf pe Ovidiu Ohanesian, ca un

ziarist de perspectivă, specialist în domeniul serviciilor secrete. Amintim că înainte de a pleca la Bagdad, Ohanesian a publicat un articol cel puțin curios despre Serviciul de Informații Externe, sugerând că ar fi în continuare infiltrate de KGB.

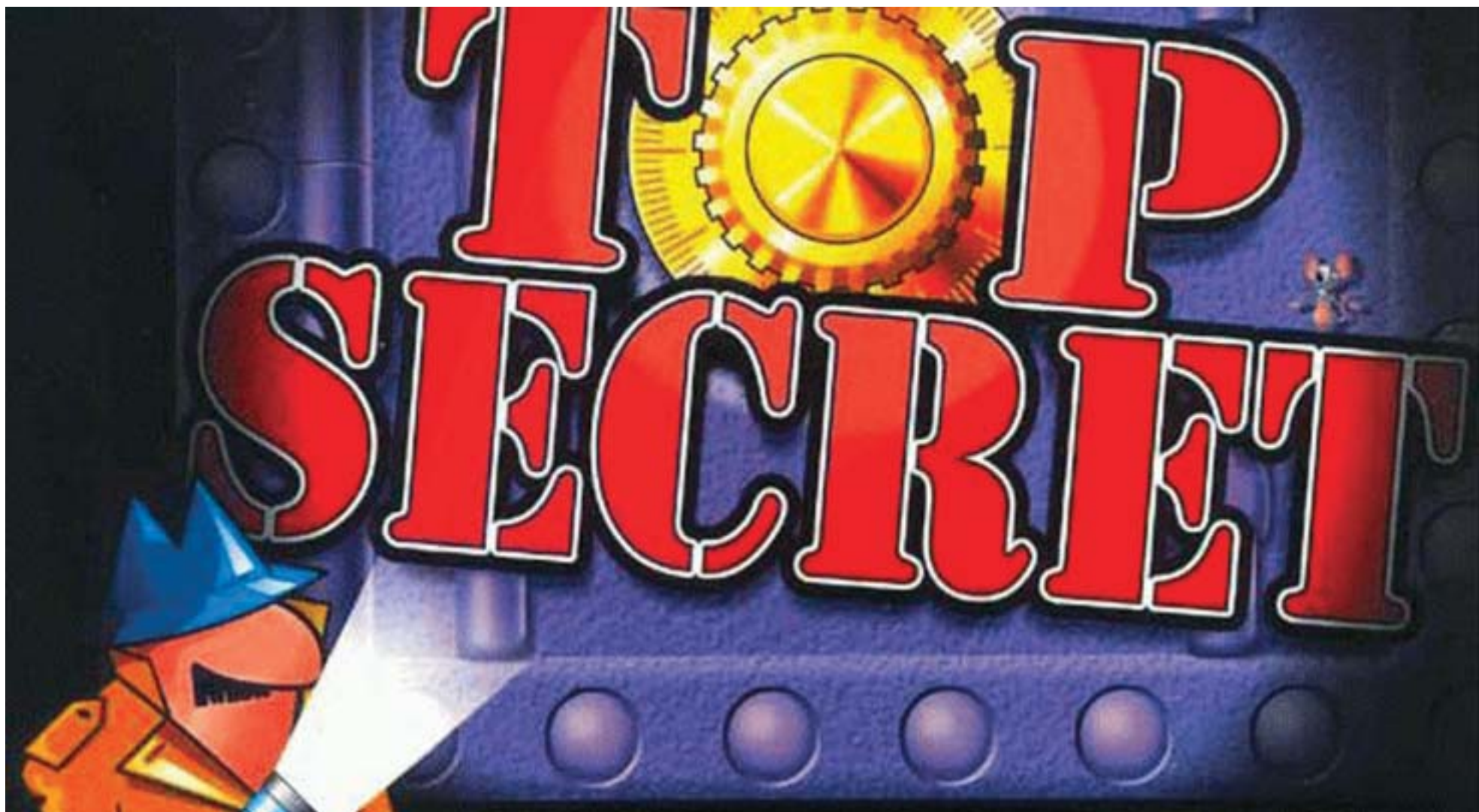
Hayssam la Cotroceni

Prin intermediul lui Mihnea Petre Pârnu, Munaf și Hayssam l-au cooptat pe fostul ofițer SRI Vasile Ionel, dintr-un județ din nord-vestul țării. Atunci când a înscenat răpirea ziariștilor, Hayssam nu a urmărit să fugă din țară, după cum s-au lansat anumite versiuni. Planul lui Hayssam era de a se face util noii puteri de la București și de a penetra cercurile de la Palatul Cotroceni. Vizita fulger a ministrului de Externe Ungureanu, la Damasc, în timpul crizei ostaticilor, demonstrează că serviciile secrete românești au reușit să citească cum se cuvine jocul spionajului sirian demontând rețeaua Hayssam.

GEORGE DORFI

top secret

Agenții noștri ilegali – Adevărații 007 (II)

După toate aceste verificări, care durau uneori câțiva ani, se trecea la analiza situației operative de inițiere. Analiza viza câmpul operațional de acceptare sau respingere a viitorului candidat în grupa ilegalilor. Era doar o fază de „grădiniță”, căci de aici și până la pregătirea sa complexă ilegalul mai avea numeroase obstacole de ordin „profesional”, moral, de perspicacitate, pregătire fizică, sociabilitate, tenacitate, loialitate, sinceritate și chiar de patriotism.

Primul contact

Viitorul candidat era apoi contactat, printr-o legendă bine pusă la punct, care avea în componența ei și o variantă de retragere din partea ofițerului desemnat în acest sens. Se întocmea un plan de contactare, în care trebuiau menționate toate verificările întreprinse în caz, elementele esențiale rezultate, pe categorii de probleme și o scurtă caracterizare a viitorului candidat (date despre rude, prieteni, calitățile și viciile candidatului, rezultate la învățătură și cele ulterioare de la locul de muncă, nivelul de inteligență, starea emoțională etc.)

În final, ofițerul instructor prezenta șefilor săi o variantă de contactare, în care se menționau: locul și data contactării, problemele care urmau să fie discutate, variantele de contactare și de retragere, în situația în care candidatul ar fi refuzat

torul. Prima întâlnire cu viitorul ilegal era de fapt un contact de cunoaștere directă, fizică, dintre ofițerul instructor și ilegal, contact care-i permitea ofițerului instructor să verifice o parte dintre informațiile culese până atunci din alte surse și mijloacele informativ-operative folosite prin alte organe ale serviciilor secrete. Ofițerul instructor urmărea să puncteze de fapt datele de verificare primite indirect din alte surse. Se poate spune că se urmărea suprapunerea unei fotografii cu autorul ei. Viața și experiența au dovedit că primul contact dintre ofițerul instructor și viitorul ilegal avea o importanță crucială. Ea putea să pună definitiv amprenta pentru un viitor destin al viitorului ilegal, pentru o prietenie infinită dintre doi oameni care urmau să definească și să ducă la bun sfârșit o misiune sau să aibă un final scurt cu un simplu „Bun rămas”.

Întâlnirea dintre cei doi putea să aibă loc oriunde: într-un parc, un restaurant, la o ceremonie, la pescuit, la vânătoare, pe un teren sportiv.

O șansă în viață

Pentru ofițerul-instructor totul era de la început cunoscut, știa ce urmărește și cum să procedeze. Pentru viitorul ilegal era ceva „întâmplător” și „neprevăzut”. Totul trebuia să pară, însă, natural și, de cele mai multe ori, o coincidență. Ofițerul instructor știa de la început cine era cel pe care urma

să-l întâlnească și cam tot ce ținea de persoana lui, a familiei, prietenii, rudele, pasiunile și viciile, slăbiciunile, identitatea sa reală. Candidatul știa doar că cineva vrea să-l cunoască, fără să cunoască însă motivul adevărat și identitatea ofițerului. Dacă întâlnirea dintre cei doi eșua, candidatul n-ar fi știut niciodată adevărul despre acel moment, în care destinul său putea fi schimbat pentru totdeauna doar datorită unei simple simpatii sau antipatii.

Au fost numeroase cazuri în care asemenea întâlniri au eșuat sau s-au transformat într-o prietenie puternică și eternă numai pentru că cei doi s-au înțeles doar din priviri, doar din pasiuni comune sau dintr-un destin comun.

În majoritatea cazurilor, toate aceste prime contacte au avut un final pozitiv. Orice eșec însemna pentru ofițerul instructor o bilă neagră, primită pentru incompetență, pentru verificări incomplete, pentru o superficială analiză a datelor personale de cunoaștere a viitorului ilegal, a datelor și verificărilor primite de la organele de investigații din teritoriu, a celor culese din tehnica operativă, a perspicacității sale în punctarea unui viitor ilegal. Un ofițer instructor cu experiență greșea foarte rar, iar flerul său nu-l păcălea niciodată în alegerea celui mai bun cal de cursă din competiția la care participa. Vom reveni.

SORIN V.
TEODORESCU

dosar

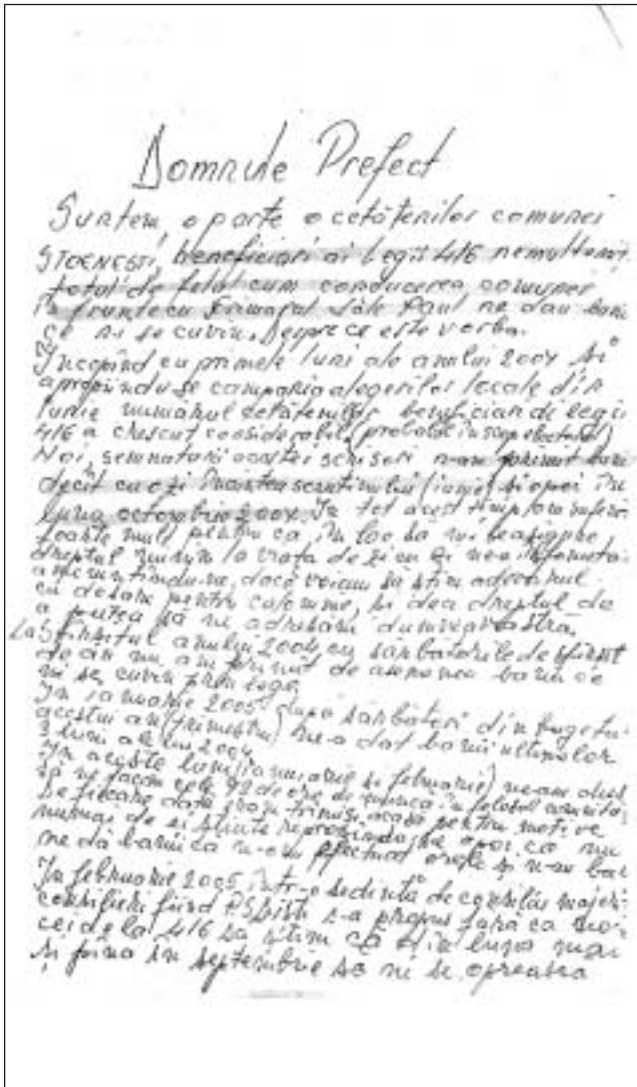
Primarul penal-Vale Paul (II)

După 1990, România a intrat cu curaj în Democrație, a intrat cu curaj într-o nouă eră, pe care tot poporul a visat-o de mai multe secole și generații și pentru care zeci de mii de români și-au vărsat sângele pe altarul sacrificiului național. După 1990, oamenii au visat să fie reprezentați în forumul democrației de cei mai cinstiți și mai demni dintre Aleșii Săi.

Primarii aleși în comune, la nivelul celulelor de bază ale democrației naționale sunt primii dintre cei care ar trebui să fie campioni demnității, ai purității profesionale, ai cinstei și corectitudinii civice, ai exemplului pozitiv pentru cei care de secole și milenii au fost truditorii gliei, cei care au produs pâinea țării – țărani noștri, harnici ca albinele, mereu obidiți și neglijați, mereu uitați de la premierele mondene, de la dineuri și sărbători date doar în cinstea celor mari, de la întruniri de taină doar cu marii guvernanți. Pe întreg teritoriul țării, comuna a fost întotdeauna Stupul demografic și al harniciei, iar locuitorii ei au fost albinele care au produs și produc miera națiunii.

Trântorul, în locul Reginei

Primarii comunali au ținut întotdeauna locul reginelor și nu al trântorilor. În comuna Stoenestii se pare că s-au schimbat rolurile și că trântorul a luat locul Reginei, pentru că un primar penal ca Văle Paul nu mai poate reprezenta o comunitate de oameni care a crezut că alege un om cinstit, demn, harnic, credincios alegătorilor, și nu un ins care încalcă legile țării ca orice infractor de rând, care fură gămile vecinului sau îi omoară capra doar pentru că a dat mai mult lapte decât a lui, un individ care încearcă să-și rezolve doar problemele personale. Actualul primar din Stoenestii a dovedit prin faptele sale că nu mai

reprezintă interesele comunității locale, că și-a folosit prerogativele funcției cu care legea l-a investit doar a-și rezolva interesele personale și familiare sau ale anturajului de grup.

În numărul anterior al ziarului nostru v-am prezentat doar câteva dintre rezultatele controlului Prefecturii județului Olt, câteva aspecte din care reieșea clar că primarul Văle Paul a nesocotit și a încălcat grav legile țării, a abuzat de funcția și prerogativele cu care a fost investit prin votul alegătorilor și a comis fapte pentru care legea penală îl poate sancționa drastic, cu condiția ca ea să fie aplicată de cei competenți. Comisia trimisă în control de prefectul județului Olt, Popescu

Octavian, a constatat aspectele de ordin penal, dar nu are competența necesară să deschidă un dosar penal. De aici și până la a-l pedepsi penal pe Văle Paul mai sunt pași de făcut.

De aici în colo ar trebui să intervină organele de poliție, de procuratură și apoi Justiția, care va trebui să-și spună ultimul cuvânt: Vinovat sau Nevinovat. După simptomele controlului, verdictul ar trebui să fie doar unul singur: Vinovat, dar căile domnului sunt multe și necunoscute. S-au mai văzut cazuri.

Primarul-mafiot

Oricum, un grup de cetățeni din comuna Stoenestii se pare că sunt foarte hotărâți să demonstreze, cu probe, că pri-

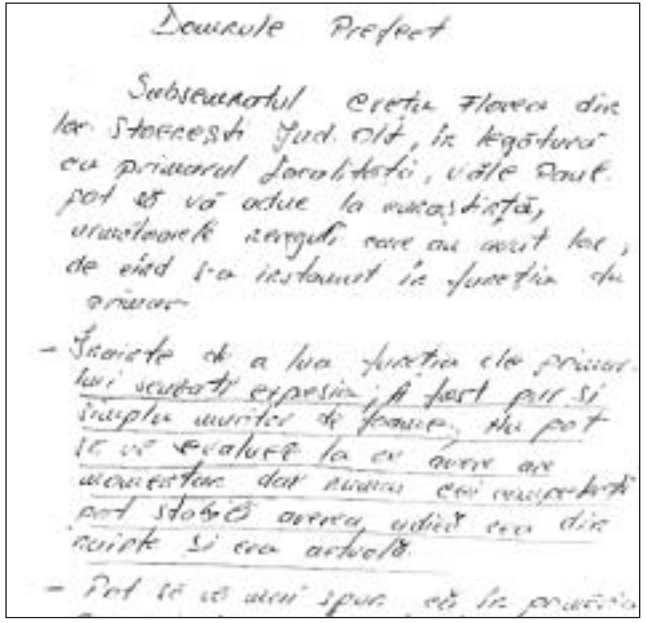
marul lor nu este cel care părea și promitea înainte de alegeri. Ei afirmă că Văle Paul a greșit, că a falsificat acte și a uzat de ele, că a măsluit registrele contabile, că a încărcat și supraevaluat cheltuielile la investițiile locale, că nu a ținut cont de doleanțele cetățenilor care l-au ales, că și-a însușit bani din diverse operațiuni financiare locale sau din operațiunile de vânzarea unor active ale primăriei, bani cu care și-a cumpărat un

autoturism Cielo pentru uzul personal și câte un apartament pe numele copiilor (în București și în provincie). Cetățenii îl acuză în prezent pe primarul Văle Paul și pentru relațiile neprincipiale cu mafia locală, cu rromii din comună, cărora le acoperă unele infracțiuni și de la care primește periodic mită sau alte atenții și servicii. Cetățenii se mai plâng de modul cum se folosesc banii destinați de Legea 416, pe care primarul

nu-i dă la timp celor care sunt îndreptățiți să-i primească. Motivul, susțin ei, este unul singur. Primarul îi depune la bancă, îi ține un timp să facă pui apoi își însușește dobânda.

În numărul viitor al revistei vom prezenta și alte abuzuri ale primarului Văle Paul și conținutul dosarului 151/A/ 1995 al Curții de Apel Craiova.

DEPARTAMENTUL INVESTIGAȚII

Paul Văle, primarul din Stoenestii

S.C. BLACK STARS

Măcelărie arăbească

Produce proaspete din vită, oaie, pui

CALEA MOȘILOR NR. 294
TEL.: 621.69.22

sub lupă

Croitorie cu ață albă

Primarul Inimăroiu, sub tirul mafiei

„Domnule Prim Procuror, Subsemnata Liga Democrată pentru Dreptate și Adevăr, cu sediul în București, Strada Nițu Vasile nr. 4, sector 4, vă sesizăm următoarele aspecte în vederea efectuării de cercetări și tragerii la răspundere penală a celor vinovați: În cursul anului 2004, Comisia pentru Aplicarea Legii nr. 550/2002 din cadrul Consiliului Local al Sectorului 4 București, prin încălcarea legislației în materie, a procedat la vânzarea abuzivă a Târgului Aleea cu Castani către societatea comercială care concesiionase acest obiectiv, fiind încălcate cu acest prilej criteriile și condițiile prevăzute de

Legea nr. 550/2002 pentru vânzarea spațiilor comerciale proprietate publică... Precizăm că respectiva Comisie era condusă de dl Neagu Alexandru – Director adjunct la SC ADPP Sector 4 SA.

Vă solicităm să dispuneți efectuarea cercetărilor necesare pentru a stopa aceste acte abuzive întocmite de Administrația Locală a Sectorului 4 București. Semnează: Condea Adrian“.

Sesizarea era adresată Domnului Prim Procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sect. 4 București, la data de 10.08.2004 și a fost înregistrată la data de 27.10.2004 sub nr. 10951/P/2004.

„Mafia Luțu“

Ea venea din partea unei Ligi inexistente, întrucât la adresa indicată, respectiv Str. Nițu Vasile nr. 4, nu există nici o ligă, fie ea democratică, fie nedemocratică. Pe terenul respectiv există într-adevăr un vid demografic, dar nu o ligă democratică. Terenul este viran, plin de ierburi și gunoaie, vorba lui Arghezi. Și totuși, de pe acest teren „democratic“ Procuratura Sectorului 4 s-a „autosesizat“ în efectuarea unor cercetări la fel de „democratice“, căci de pe același teren au mai urmat alte trei sesizări, la intervale scurte de timp, pentru a în-

tări parcă gravitatea și nuanța pericolului social al faptelor manifestat pentru societatea românească postdecembristă.

Toate sesizările se refereau la aceleași aspecte de așa-zise „abuzuri“ la aplicarea Legii nr. 550/2002, lege pe care, după cum veți vedea în rândurile ce urmează, se pare că nu cunosc, sau se fac că nu cunosc nici cei care au sesizat fictiv, nici expertul în materie angrenat, dar, ce este și mai grav, nici procurorul desemnat să efectueze cercetările, respectiv dl procuror Vasile Marius-Nicu. Dar cum democrația este un costum la patru ace, frumos, impecabil și elegant cusut după standarde de catalog, de ce să nu-l croim și după alte standarde, la comanda clientului?

Așa a început croiala costumului din dosarul penal 10.951/P/2004, un dosar instrumentat fără anchetă polițienească, întrucât procurorul Marius Vasile are „autosesizare“, o autosesizare superficială și nejustificată din punct de vedere legal și în spatele căreia se ascund interesele meschine ale mafiei piețelor din sectorul 4, altfel spus: mafia Luțu, fostul primar al sectorului 4, un personaj de istorie penală, condamnarea lui la 3 ani închisoare de către Înalta Curte de Casație și Justiție justificând de altfel tot jocul de culise și toată mascarada judiciară din prezenta fază de cercetare penală. Cine

sunt cei care au comandat costumul penal și cine este croitorul este ușor de sesizat: mafia și protectorul ei. Cine sunt cei care ar urma să îmbrace costumul este la fel de simplu de înțeles: cei care i-au deposedat democratic pe cei vechi de prerogative de pe urma cărora s-au îmbuibat peste orice măsură.

„Ți-am demonstrat că putem să-ți facem dosar penal!“

Așa este avertizat zilnic, prin mesaje de amenințare și SMS-uri, actualul primar al Sectorului 4 – Adrian Inimăroiu, căci el este ținta acestui joc murdar de culise, un joc condus de un arbitru cu un trist renume, un arbitru de cercetare penală cunoscut în înscenări de dosare penale pentru cei care pișcă sau deranjează direct mafia veche sau pe cea prezentă încă, un arbitru care are impresia că nu dă nimănui socoteală și poate face orice cu libertatea celor protejați de lege, până la proba contrarie. În dosarul Inimăroiu mai sunt însă și alți patru învinuiți, la fel de nevinovați și la fel de tracasati pentru declarații peste declarații nejustificate și probe contrafăcute.

Tot teatrul tragicomic penal a început la sfârșitul lui 2004, când a fost deschis dosarul penal nr. 10951/P/2004 împotriva a cinci învinuiți: Alexandru Dan Neagu – președintele comisiei pentru vânzarea

spațiilor comerciale din Primăria Sectorului 4, Adrian Inimăroiu – membru, Mariara Stan – membru, Mircea Andrei – membru și Valentin Apostol – în calitate de vânzător.

Procurorul Marius Vasile îl acuză pe Inimăroiu și ceilalți patru învinuiți de abuz în serviciu, pentru motivul că au încălcat, chipurile, prevederile Legii nr. 550/2002 privind vânzarea unor spații comerciale în favoarea SC Bijuteria SA din București, vânzare care, chipurile, s-ar fi făcut în asemenea manieră încât a prejudiciat statul cu suma de 102.000 de euro. Ca să justifice abuzul cu probe scrise și să poată întocmi rechizitoriul, procurorul Marius Vasile a numit în acest scop și un expert, în persoana lui Pârvulescu Constantin, un bătrân de 77 de ani, un ramolit cu lumânarea în buzunar, dispus să execute orice ordin pentru a-și mai strânge un ban pentru un ultim concediu de adio. Expertiza urma să stabilească dacă cu prilejul negocierilor și stabilirii prețului real de vânzare cu SC Bijuteria SA, a Târgului Aleea Castanilor, Comisia Sectorului 4 a dedus în mod corect valoarea spațiului comercial în conformitate cu dispozițiile Legii 550/2002 și a completărilor la aceasta. În cazul în care se constata că deducerea investițiilor efectuate de SC Bijuteria SA s-a efectuat cu încălcarea dis-

sub lupă

pozițiilor legale, se va preciza cuantumul investițiilor deduse nejustificat din valoarea spațiului comercial stabilită prin Raportul de Evaluare. La baza întocmirii acestui raport de expertiză au stat, după declarațiile lui Constantin Părvulescu, documentele puse la dispoziție de procuror (care au fost oare acestea?) și raportul de evaluare întocmit de SC MAGO CONSULTING SRL din București.

Cobai penal

Din modul în care a efectuat verificările în documentele puse la dispoziție, rezultă foarte clar că expertul Părvulescu Constantin a fost doar cobai penal, pus să joace după melodia celor care l-au teleghidat și i-au cântat, căci expertiza sa pare să fie o telenovelă comică și ireală scoasă de pe calculatorul erorilor judiciare. Expertul Constantin Părvulescu a încălcat, la comandă, cele mai elementare norme judiciare în materie de întocmire a unei expertize contabile. Afirmăm acest lucru întrucât bătrânelul de 77 ani, expert contabil, a avut un lapsus, a uitat că potrivit Normelor nr. 35/2000 ale CECCAR (Corpul de Control al Experților din România) privind efectuarea unei expertize contabile, expertul desemnat avea obligația profesională de a se prezenta la cele două unități la care se face referire în dosar pentru verificări în evidența contabilă. Această crasă neglijență profesională și gravă abatere judiciară reiese din raportul său de expertiză, unde nu se face trimitere la nici un document contabil de la cele două unități și nu se anexează nici un act contabil care să probeze concluzia expertului.

S-a gândit oare acest penibil expert la consecințele juridice pe care urmau să le aibă con-

cluziile sale eronate? Oare și-a dat măcar o secundă seama cât de manipulat era în mâinile unui și mai grozav expert în circuitul judiciar al înscenărilor? Cât de subțire și fragilă este uneori ața dreptății în acul unui croitor circar!

Conform legii

„Dosarul în care sunt implicat este plin de abuzuri procedurale și a fost întocmit la foc automat, deoarece alte dosare ale Sectorului 4 sunt soluționate cu viteza melcului. Sunt acuzat pentru că nu am vrut să cad la pace cu mafia din sector“ afirmă primarul Inimăroiu. „Înstrăinarea spațiului comercial din Aleea Castanilor de către Primărie s-a făcut cu respectarea prevederilor legale. Atribuțiile comisiei, din care am făcut parte pentru vânzarea spațiilor comerciale s-a limitat la evaluarea acestora, nu și la vânzarea lor“ a confirmat primarul. Într-adevăr, Comisia din care a făcut parte Adrian Inimăroiu a stabilit doar un preț minim de negociere în baza unui raport existent de evaluare al unei firme angajate prin licitație publică, respectiv firma SC MAGO CONSULTING, dar care nu era abilitată să interpreteze acest raport și nici să înstrăineze bunurile. Același adevăr de necontestat reiese și din opinia separată a celorlalți doi experți consilieri parte – Cernat Petre-Mihai și Ștefan Nicolae, în același dosar penal nr. 10.951/P/2004, care contestă cu probe zdrobitoare opinia expertului Constantin Părvulescu. Potrivit opiniei acestora, raportul de evaluare întocmit de SC MAGO CONSULTING SRL pentru spațiul comercial Târgul „Aleea Castanilor“ situat în București, Șos. Olteniței nr. 83B, sector 4, este corect și obiectiv:

– în contractul de asociere

Marin Luțu, fostul primar al sectorului 4, un personaj de istorie penală

în participație nr. 16587/08.12.1998 încheiat cu SC Bijuteria SA, valoarea de piață a spațiului Târg „Aleea Castanilor“ a fost evaluată la valoarea de 389.700 de euro.

Din această sumă, investițiile efectuate de SC Bijuteria SA și înregistrate în evidența contabilă proprie au fost de 311.360 de euro, în deplină proprietate (și confirmate și de Primărie), investiții identificate în bunuri distincte care nu erau încorporate în valoarea bunurilor Primăriei, care reprezenta statul.

– când cele două părți au reziliat contractul de asociere, potrivit clauzelor contractuale, fiecare a rămas cu bunurile din proprietate. Legea nr. 55/2002

nu se referă la bunurile realizate de SC Bijuteria SA, ca asociat, ci la cele ale Primăriei. În condițiile Legii 550/2002, evaluatorul a stabilit corect prețul minim de vânzare a spațiului comercial la suma de 143.265 de euro, plecând de la valoarea de piață a acestuia, de 389.700 de euro (care includeau și bunurile SC Bijuteria SA, de 311.360 de euro). Deși vânzarea s-a făcut la suma de 153.000 de euro, Legea 550/2002 ar fi fost însă respectată, chiar și în situația în care vânzarea s-ar fi făcut la suma de 43.265 de euro. La art. 19, legea menționează, într-adevăr, că în situația unei rezilieri, valoarea investițiilor deduse nu poate depăși jumătate din va-

loarea stabilită prin raportul de evaluare. Da, dar legea se referă la bunurile aflate în administrarea Primăriei nu și la cele deținute de asociat. Legea se referă la investițiile chirașului înglobate în bunurile vânzătorului și nu la bunurile sale mobile (construcții demontabile, vitrine frigorifice, calculatoare etc.). Unde s-a încălcat legea și cine a încălcat-o? Cei care au evaluat bunurile? Cei care au vândut?

Toate cele trei întrebări au un singur răspuns: Nimeni sau Negativ.

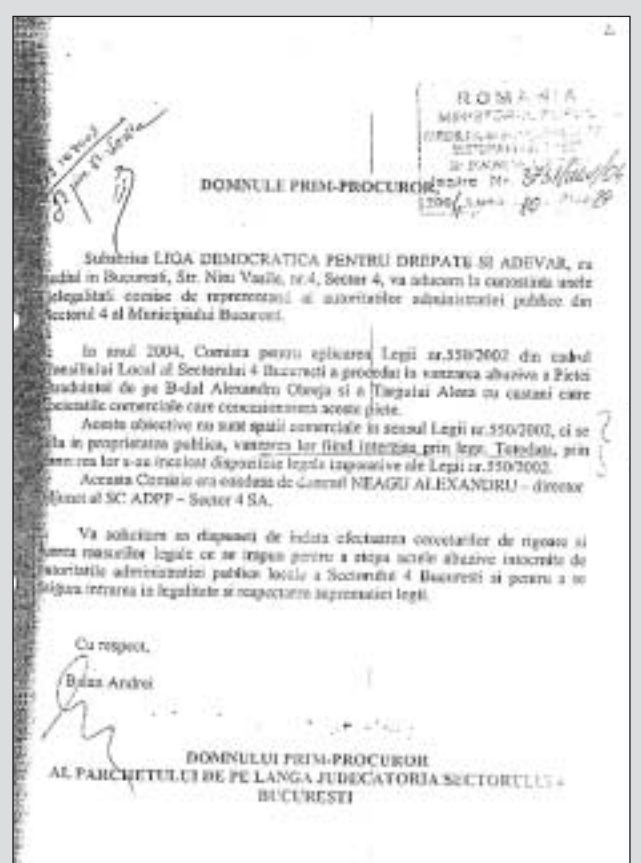
„N-o să mă dau bătut“

Totul a fost legal, cheia dosarului penal nr. 10.951/2004 este simplă: nu cei care se apără

au încălcat legea, ci cei care acuză, și care folosesc aceleași practici moștenite din vechiul regim, când multe din dosare erau scenarii pentru intimidarea unor lideri democrați, scenarii fără probe sau cu probe dictate de secretarul de partid, când totul era comandat, iar principiul de nevinovăție era doar o speranță iluzorie. La Procuratura Sectorului 4 se pare că bordura legii a fost inundată de interese personale, individuale sau de grup.

„N-o să mă dau bătut“, afirmă cu curaj primarul Adrian Inimăroiu. Noi îi dăm dreptate, dar nu-i suficient, căci n-ar trebui să fim singurii. Vom reveni cu amănunte în numărul viitor.

DEPARTAMENTUL INVESTIGAȚII

Declarațiile de la care s-a plecat în cazul primarului Adrian Inimăroiu

investigații

Afacerile necurate ale șefilor Serviciului de Telecomunicații Speciale

Implicare în activități ilegale:

1. În cadrul contractului LGV-97 (sediul tehnico-administrativ al STS) este coordonatorul direct al investiției însușindu-și alături de celelalte cadre din conducerea STS cea mai mare parte a comisionului și a lucrărilor prestate de AEDIFICIA CARPAȚI în valoare de zeci de mii de euro anual, cu ajutorul cărora a realizat:

- și-a mobilat și dotat la nivel de lux apartamentul din București, Bd. N. Titulescu nr. 39, Bl. 12, Sc. B, Ap. 87, sector 1, precum și garsoniera fiicei;
- și-a cumpărat două autoturisme noi, un Volkswagen Bora și un Cielo. Dispune de mari sume de bani și-și petrece concediile în străinătate;
- completează cu mobilier și dotări de lux vila de la Breaza, Str. Bucegi nr. 41;
- cumpără teren și în doi ani ridică o vilă P+1, estimată la cel puțin 300.000 de euro, în București, Str. Lainici nr. 28, sector 1 (vila este pe numele socrilor);
- se ocupă personal de dotarea cu mobilier, birotică, aparate de aer condiționat etc. a sediului central a STS primind de la firmele implicate cele mai mari comisioane pe care le impune și le cere

fără rușine. Spre exemplu, pentru finalizarea unei etape de lucrări la sediul central numai în 2004 a pretins și a primit de la patronul AEDIFICIA CARPAȚI peste 30.000 de euro. De asemenea, pentru dotarea celor patru birouri ale conducerii STS, precum și pentru amenajarea unei bucătării și a poligonului în valoare de peste 130 miliarde lei, împreună cu Uță Florin, primesc comisioane grandioase.

2. Prin relația sa de fin cu Dumitru Iliescu este principalul artizan al inducerii în eroare a Guvernului României și a CSAT în legătură cu sistarea lucrărilor la Centrul de Pregătire Vața de Jos, județul Hunedoara, cu următoarele consecințe:

- privează STS de realizarea unui centru de pregătire extrem de necesar și păgubește bugetul instituției cu circa 100 miliarde de lei, sumă folosită pentru închiderea lucrărilor și ecologizarea zonei în Comuna Vața de Jos, județul Hunedoara;
- achiziționează în 2003 o ruină de cazarmă din fondul MAPN, pentru așa-zisa „realizare a unui centru de pregătire STS” stabilind o valoare contractuală de peste 200 miliarde de lei. În circa un an și jumătate s-au cheltuit numai pe lucrări de demolare peste 30 miliarde de lei fără măcar să fie începută realizarea centrului;
- în realitate, banii s-au dus în buzunarele lui Tănase Tudor și Tudosie Ion pentru finisarea vilelor de la Breaza, precum și pe construirea unei vile în Bușteni, Str. 30 Decembrie nr. 26, pentru Grumaz Alexandru.

3. Se implică solidar cu Tănase și ceilalți adjuncți, precum și cu Grigore Corneliu, Pasăre Sergiu, Dan Lăzărean și Opreș Marcel, toți șefi de direcții tehnice, în derularea creditului extern de 55 milioane de dolari, sens în care:

- este de acord cu modalitatea de achiziție (negociere cu o singură sursă) și este parte la comisionul de 15% din 15 milioane de dolari încredințați firmei NORTEL NETWORK furnizoare de echipament de comunicații telefonice, afacerea derulându-se prin firmele masonului Costel Iancu și prin FELIX TELECOM;

- încălcând legislația achizițiilor precum și destinația creditului extern acordat prin HGR 1227/2000 este de acord, împreună cu Tănase,

Mihalache și Grumaz, cu achiziționarea a 39 de autovehicule de teren în valoare de 90.000 de euro/bucată, plus câte 30.000 de euro pentru fiecare complet de lucru care să fie încredințate spre realizare ca autospeciale firmei IEMI SA. Menționăm că cele 39 autoturisme de teren tip CHEVROLETE TAHOE s-au importat direct din SUA de la firma INTERNATIONAL SPECIALTY TRADING Inc., au motoare de 6.000 cm³ și consum de peste 20 litri/100 km, fără a avea asigurat service-ul în țară (cea

Tudosie Ion

Adjunct economic al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale

Activitate profesională:

1973-1990 economist în cadrul CSP;
1990-1994 economist în cadrul MEF;

1994-2001 economist la Curtea de Conturi;

26.04.2001 numit ilegal adjunct economic al directorului STS prin încălcarea grosolană a Legii 80/1995 statutul cadrelor militare, fără să aibă cele mai elementare noțiuni și pregătirea necesară în domeniul logisticii militare și fără să fi îndeplinit vreodată o funcție de conducere.

mai apropiată reprezentanță este în Austria);

- în cadrul aceluiași credit, încălcând legislația achizițiilor, precum și destinația creditului este de acord cu cumpărarea a sute de echipamente de calcul și aplicații informatice la prețuri de trei ori mai scumpe decât prețul pieții (circa 3.500 euro/complet). De menționat că echipamente de calcul și aplicațiile informatice sunt depășite tehnologic și neactuale. Ca și în celelalte cazuri este părtaş la comisionul încasat împreună cu directorul, ceilalți adjuncți și Marcel Opreș care s-a ocupat nemijlocit de derularea contractului prin firmele UTI, OMNIOLOGIC, COMPUTERLAND.

4. Este de acord cu Tănase, ceilalți adjuncți, precum și cu șefii direcțiilor tehnice, respectiv Lăzărean, Pasăre și Opreș să pună la dispoziția unor firme particulare (ACCES NET, APLEN ROSE INTERNATIONAL, DANUBIUS etc.) infrastructura rețelelor de telecomunicații speciale, precum și spațiile tehnice necesare pentru prestarea de servicii către diverse instituții publice (ANV, CNSAS, SRR etc.) sau societăți comerciale (Aeroportul OTOPENI, PETROM, ROMMATS). Aceste firme decontează STS cheltuieli de zeci de miliarde lunar, devalizând bugetul instituției în timp ce comisioanele se împart între cei menționați mai sus. Activitatea contravine flagrant Legii 92/1996, precum și principiilor concurenței loiale față de ROMTELECOM (acordă STS facilități de 50% față de tarifele practicate).

5. Ca și celelalte cadre din conducerea STS folosește abuziv și în mod exagerat autoturismele

de lux ale instituției și logistica acestora pentru interese personale și ale familiei astfel:

- zilnic familia beneficiază de autoturisme luxoase pentru tot felul de deplasări;
- folosește abuziv vila de la Neptun pentru familie, prieteni și rude;
- ține în inventarul personal articole de tehnică de calcul, birotică, electrocasnice pe care le folosește pentru familie sau influență în diverse medii;
- folosește cadrele și logistica instituției, în coordonarea lui Uță Florin, pentru toate lucrările de construcții, finisare și mobiliare a celor două vile.

6. Atribuind alocații bugetare exagerate pentru amenajarea spațiilor tehnice din București și teritoriu, destinate Sistemului Unic pentru Apeluri de Urgență 112, încasează parte din comisioanele de 6.000-8.000 euro/județ plătite de firmele Felix TELECOM și TELECONSTRUCȚIA, împreună cu directorul și ceilalți adjuncți.

7. Tudosie, împreună cu Mihalache și Grumaz sunt de acord cu politica aberantă a directorului STS în domeniul personalului și a bugetului, fiind părtaş la:

- creșterea numărului structurilor și a personalului de la circa 2.200 în 2000, la peste 3.600 în 2004;
- încadrarea în procent de 100% a structurilor cu personal recomandat de cunoscuți, persoane influente, rude etc. pe alte principii decât competența și pregătirea profesională;
- activarea a zeci de cadre de conducere trecute în rezervă pe criterii de incompetență și corupție cu scopul vădit ilegal de a le recalcula pensiile după noua lege;

- fundamentarea în mod nerealist și voit exagerat a proiectului bugetului STS pe 2005 evaluat la peste 4.000 miliarde de lei în scopul fraudării acestuia. Tudosie a renunțat total la conducerea, coordonarea și controlul structurilor din subordine, pentru care de altfel este incompetent atât sub aspect instituțional, cât și profesional, fiind interesat numai de activitățile din care ies bani.

Scurte considerații

În întreaga sa activitate Tudosie Ion, ca oricine ajuns într-o funcție înaltă pe care n-o merită, se dovedește incompetent și mediocrul suplinind pregătirea profesională și competența prin aroganță, duritate și infatuare. Știindu-se protejat de relația sa privilegiată cu Dumitru Iliescu sfidează pe oricine. Nu se ocupă în nici un fel de conducerea și coordonarea unităților din subordine și nici de cooperarea instituției cu celelalte structuri militare aducând grave prejudicii imaginii și prestației STS în raport cu acestea.

Încă de când era reprezentant al Curții de Conturi a învățat un singur lucru bine, în care și în prezent excellează, și anume acela de a storce de bani bugetul instituției și pe cei cu care intră în relații.

Declarația de avere este la fel de mincinoasă și ireală ca și a colegilor săi, Tudosie neputând justifica în nici un fel opulența în care trăiește și valoarea foarte mare a bunurilor mobile și imobile acumulate în trei ani.

dezvăluiri

Hassan Awdi a pus mâna pe Rodipet cu complicitatea fostului director

Metoda folosită a fost „căpușarea“

În ultimele două numere ale săptămânalului „Alerta“ am publicat materiale privind afacerile dubioase ale omului de afaceri american de origine libaneză Hassan Awdi. Mergând pe firul afacerilor am descoperit că acesta a construit în ultimii cinci ani un păienjenis de firme, în fruntea cărora a numit pe frații și rudele sale.

Contractele corecte sunt pentru proști

Un exemplu este edificator. În decembrie 2003 a fost privatizat Rodipetul, cea mai puternică companie de difuzare a presei din România. Firma care a devenit acționar majoritar era MAGNAR SYSTEM COM SRL – Otopeni, Strada Horia, Cloșca și Crișan nr. 5. La aceeași adresă figurează cel puțin șapte alte firme, aparținând familiei Awdi.

Ce este suspect, este faptul că mai există o firmă cam cu aceeași denumire, diferența fiind făcută de o singură literă. MAGNAR SYSTEM CO a făcut obiectul unei anchete în 2000, fiind implicată în grupul Miami, ca dealer DIALOG, având ca obiect importul de telefoane celulare. La semnarea contractului cu APAPS, firma MAGNAR SYSTEM COM SRL – Otopeni s-a angajat să nu se implice în editarea de ziare sau reviste. Cu toate acestea, Awdi este proprietarul revistei „Femeia“, care un timp s-a dis-

tribuit gratis pe cursele TAROM și la Aeroportul Otopeni. Surse credibile ne-au informat că Awdi a fost în grațiile fostei conduceri a Ministerului Transporturilor.

Rodipet, dator la Awdi

Hățiușul firmelor lui Awdi face dificilă o anchetă riguroasă. Totuși, am descoperit că principalul canal prin care se vând cartelele Orange pre-pay este reprezentat de cele 1.700 de chioșcuri Rodipet. Cartelele Orange se vând prin grupul Miami, din care face parte Awdi. Pentru a nu vă plictisi cu amănunte de ordin tehnic, vom menționa că atacul lui Awdi asupra Rodipetului a început mult înainte de privatizare, prin diferite asocieri dubioase între firmele sale și fosta societate de stat. Primul contract depistat de noi a fost semnat între firma lui Awdi, Bueno Corporation, și Rodipet, în 1997. Foarte rapid, Rodipetul devine „dator“ lui Awdi cu suma de 4 milioane de dolari.

În 1998, cu complicitatea fostului director al Rodipet,

Șerban Rădulescu, Awdi, prin firma SC SUPREMO CORPORATION, încheie un contract de comercializare a cartelelor de telefonie mobilă, cu o clauză de exclusivitate pentru cartelele DIALOG. Comisionul acordat de Awdi Rodipetului a fost de 5-7%, în timp ce pe piață se practica un comision de 10-15%, pentru activități de acest gen.

Firme „căpușă“

Alte firme ale lui Awdi au încheiat la rândul lor contracte cu Rodipetul înainte de privatizare. Fără nici o excepție, Rodipetul a contractat datorii față de toate firmele americano-libanezului.

Veți recunoaște, stimați cititori, rețeta-tip după care s-a prăduit întreaga țară. Prin firme tip cal troian se intră în relații cu întreprinderea care se încearcă a fi cumpărată. Prin „căpușare“, instituția, de obicei rentabilă până în acel moment, începe să acumuleze pierderi și datorii. Vine momentul privatizării și ce om serios cumpără o soci-

etate plină de datorii? Aveți răspunsul. Cel sau cei care submasca unor afaceri comerciale

au înglodat-o în datorii. Ne exprimăm speranța că Parchetul va declanșa o anchetă se-

rioasă asupra afacerilor lui Awdi.

GEORGE DORŃ

SURSALE Page 1 of 2

Spații de vânzare					
Nr. cat.	Denumirea proprietate	ADRESA	Suprafata (m2)	Preț vanzare (Sing. Pers. TMS)	Observatii
1	Sr. Comercial	Sr. Obregan nr. 27	38	120	
2	Sr. Comercial	Sr. Obregan nr. 181 - Corintian	180	320	
3	Sr. Comercial	Podul nr. 249 - P. la Buz	43	430	
4	Sr. Comercial	Podul nr. 218 - Alifan	30	320	
5	Sr. Comercial	Complex Tiparilor	80	370	
6	Sr. Comercial	Complex Zidar - Lucea	17	370	
7	Sr. Comercial	Complex Zidar - Lucea	30	370	
8	Sr. Comercial	Complex Zidar - Lucea	13	370	
9	Sr. Comercial	Complex Zidar - Lucea	30	370	
10	Sr. Comercial	Complex Zidar - Lucea	30	370	
11	Sr. Comercial	Complex Zidar - Lucea	30	370	
12	Sr. Comercial	Complex Zidar - Lucea	30	370	
13	Sr. Comercial	Protopopie Fantană nr. 34 - Fantană	34	430	
14	Sr. Comercial	Protopopie Fantană nr. 34 - Fantană	110	400 - 500	
15	Sr. Comercial	Strada Eșcu nr. 18 - Mădăraș - Cluj	470	400 - 500	
16	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	480	800 - 1200	
17	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	180	700	
18	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	300	700 - 1000	
19	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	40 - 70	700	
20	Sr. Comercial	Strada Eșcu nr. 18 - Mădăraș - Cluj	111,8	480	
21	Sr. Baza	Strada Eșcu nr. 18 - Mădăraș - Cluj	84	480	
22	Sr. Baza	Strada Eșcu nr. 18 - Mădăraș - Cluj	120	480	
23	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	143,5	250	
24	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	143,5	250	
25	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	143,5	250	
26	Sr. Comercial	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	143,5	250	
27	Sr. Baza	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	400	200	
28	Sr. Baza	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	430		
29	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	
30	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	
31	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	
32	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	
33	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	
34	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	
35	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	
36	Taxa	Sr. Alifan nr. 10 - Cluj	1400	30 - 40	

http://www.pda.ro/group/ntn/ntn.htm 07.07.2005

Speriat de o posibilă anchetă, Awdi a pus în vânzare spațiile comerciale pe care le-a obținut în condiții dubioase

Fantome și umbre murdare

Dacă ar fi să facem un clasament real al marilor rechini din lumea interlopă apărută și dezvoltată după Revoluție în România, Omar Hayssam este de departe unul dintre cei mai cunoscuți și de temut, atât prin numărul tunurilor trase în bugetul statului, prin cel al firmelor reale și fantomă înregistrate, vândute sau cesionate, prin sutele de victime din rândul agenților economici locali, dar mai ales prin numeroasele legături curate și necurate la nivelul partidelor, al celorlalte instituții centrale și locale ale statului sau printre agenții economice.

Scurt istoric

La numai 42 de ani, împliniți la data de 1.07.2005, cetățeanul sirian Omar Hayssam a ajuns celebru în România de după Revoluție, păstrându-și un loc fruntaș în topul celor mai bogați oameni de afaceri, dar și în cel al delicvenților cu multă experiență în țepe de mare calibru, indiferent dacă victimele erau persoane fizice sau juridice, oameni de afaceri români sau străini, primării, organe de poliție, circumscriptii financiare, partide sau oameni politici.

În mod treptat și cu multă abilitate, timp de aproape 10 ani de când se află în România (cu cetățenie română), haiducul Hayssam a strâns suficienți bani ca să ne vândă lemnul din țară sau imense cantități de țigări, cafea și băuturi, autoturisme, tractoare, dar mai ales să cumpere, de la produse până la politicieni, ziariști sau înalți funcționari din administrația publică sau prefecti pe care i-a folosit manipulându-i după bunul plac, pentru a-și ascunde fraudele comise, actele financiare întocmite prin fals sau pentru a exporta valută la bănci străine în conturile unor grupări teroriste cunoscute pe toate continentele, sau, pur și simplu, pentru el personal.

Informări rămase în sertare

Activitatea, preocupările, afacerile lui curate și necurate, partenerii de afaceri, dar mai ales relațiile pe care și le-a făcut de când se află în România au fost bine și profund cunoscute de serviciile secrete românești, care l-au monitorizat profesionist și care, periodic, au întocmit note și informări bine documentate, pentru mai-marii demnitari aflați la putere. Dar, ce păcat, căci toate aceste informări au rămas pe undeva prin sertarele unor instituții, fie ele și parlamentare, guvernamentale sau chiar de la Președinție,

unde un „x“ sau un domn „y“ sau „z“ nu dorea ca marele public să afle de intimitatea relațiilor cu haiducul, nu dorea să se afle de afaceri din care partea leului sărea în dolari, cu mult peste unul sau mai multe milioane. Numai așa se explică numeroasele portuțe prin care Omar Hayssam și soția sa Omar Adela au obținut facilități financiar-bancare mult râvnite de alți oameni de afaceri români sau străini, sau pe unde au eludat legea ori au scos din țară bunuri și valori fără taxe vamale și au recuperat TVA-uri de sute de miliarde, construindu-și astfel un adevărat imperiu. Dar, ca orice imperiu și cel al lui Hayssam urmează legea imperiilor: cade când ajunge la maximă dezvoltare, iar după cădere încep să i se vadă putregaiul și igrasia, grotele și subteranele ascunse sau mai puțin ascunse.

Firme „siriene“

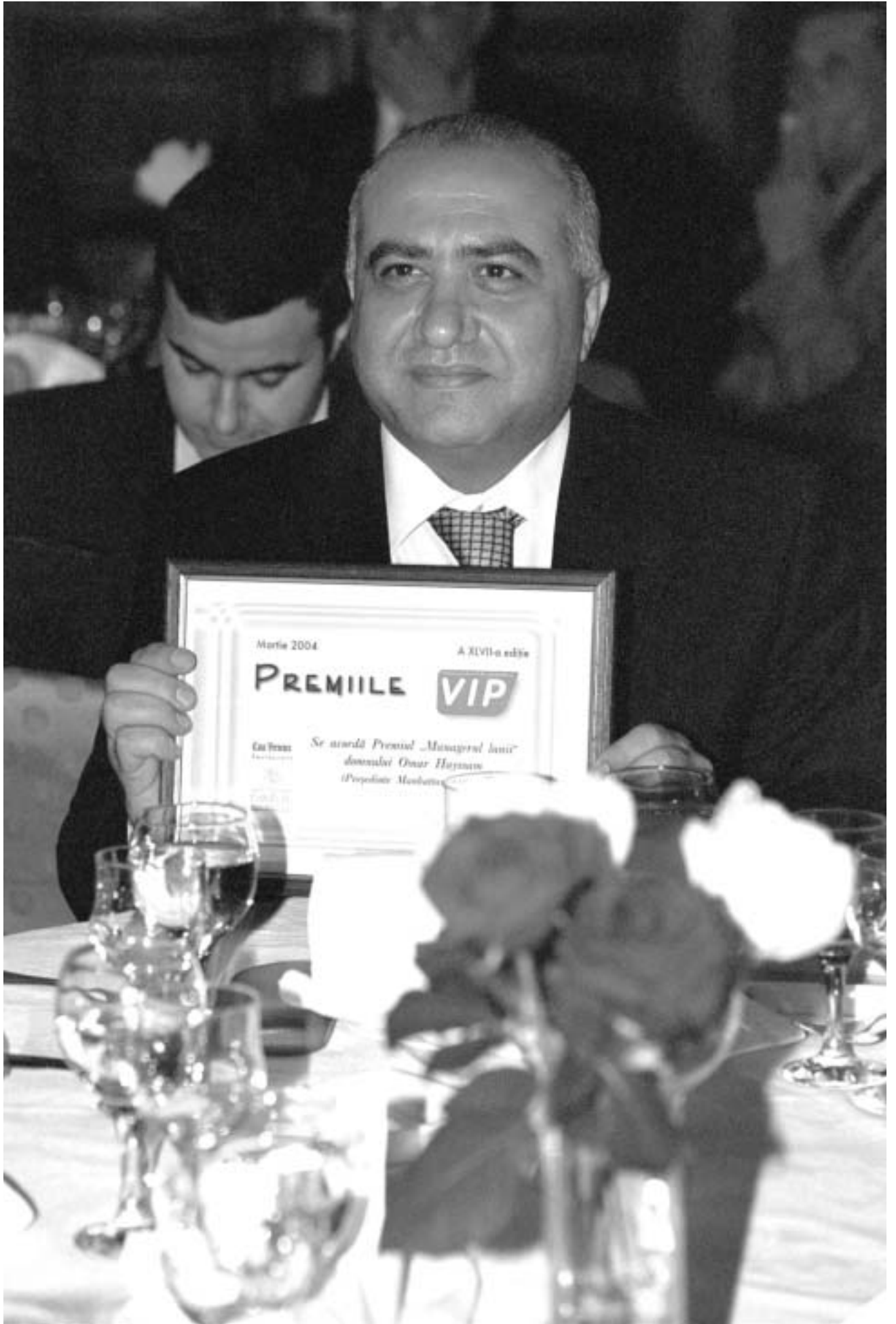
Cine nu cunoaște o parte din firmele la care Omar Hayssam și Omar Adela erau asociați sau administratori:

- City Center SRL București și Agro City Center SRL București, specializate în închirieri de bunuri materiale proprii sau închiriate, ambele cu filiale în județele Alba și Brăila;
- World Hotels SA București, specializată în activități de hoteluri și restaurante;
- Best City SRL București, cu activități în domeniul comerțului cu amănuntul cu articole și aparate de uz casnic;
- Florian Haus Proddom SRL București, specializată în producția de carne;
- Rio Bucovina Distribution SRL București, specializată în comerțul cu băuturi;
- Bucovina Enterprises SRL Vatra Dornei, având ca obiect de activitate îmbutelierea apelor minerale;
- Manhattan Fashion SRL București, specializată în activitatea de îmbrăcăminte;
- Sagyong Motors România SRL București, specializată în comerțul cu autovehicule;
- Sirom Forest SA București, specializată în prelucrarea lemnului.

Cu majoritatea firmelor de mai sus, Omar Hayssam a reușit să păcălească nu numai instituțiile statului, dar și pe partenerii de afaceri și să strângă averi prin tunuri și țepe de notorietate.

Un „mic“ tun

Un astfel de tun l-a dat în 1999, când a importat un lot de 40 de autoturisme marca Hyundai dai Santamo. Autoturismele au

ajuns la Hayssam cu mult cântec. Ele au plecat inițial din Seul către China, dar nu au mai ajuns la destinație, întrucât au fost declarate furate, firma beneficiară încasând asigurările. Ulterior, au fost introduse în România cu seriile modificate de către o firmă fantomă cu sediul în insulele Virgine Britanice. Importul l-a făcut un cetățean irakian, printr-o firmă înregistrată în București, care avea însă ca obiect de activitate prelucrarea lemnului și nicidecum de import-export. Autoturismele

le au ajuns apoi la Hayssam care a început să le vândă la diverși beneficiari, majoritatea persoane juridice (SC Pasqall Prod SRL, SC Omega Press Investment SA, SC Radio Popular SA, SC RH Press SRL etc.).

Toate firmele cumpărătoare le folosesc și în prezent, cu bună-credință, neștiind că autoturismele sunt de proveniență dubioasă, iar singura firmă autorizată să importe în România acest tip de mașină nu era firma Island General Trade CO. LTD, societate OFF-SHORE, din in-

sulele Virgine, ce nu a putut fi niciodată identificată), ci firma Hyundai Auto România SRL, care a declarat că nu cunoaște nimic despre acest import-fantomă, țesut și organizat deliberat de Omar Hayssam. Autoturismele importate nu au fost însă slăbiciunea lui Omar Hayssam, căci cele mai profitabile tunuri le-a dat cu țigări, cafea, băuturi sau cu exporturi de lemn. Și n-ar fi fost poate atât de profitabile dacă importurile sau exporturile nu s-ar fi efectuat prin vama Chitila sau

vama Borș, unde Omar se bucura de un sprijin efectiv din partea conducerii, cu care se pare că se purta ca un adevărat domn. Metodele erau foarte cunoscute: intrau cinci tiruri și se înregistra doar unul, iar facturile erau subevaluate de 5-6 ori și emise pe numele altor firme, deși destinatarul era Hayssam.

Recuperarea de TVA

Următorul pas în țepuirea organelor fiscale era recuperarea de TVA. Pentru reușita combinației, Omar Hayssam

pe ruinele imperiului Hayssam

recurgea la cesionarea fictivă a societăților sale unor cetățeni români sau străini, care, după perfectarea actelor la notariat, solicitau sumele respective (cuvinte aparent legal) de la Administrația Finanțelor Publice de sectoare. Un exemplu în acest sens îl constituie cesionarea de către Hayssam a SC Raul 2000 Impex SRL lui Baci Vasile din București, care i-a schimbat imediat denumirea în „Oltena – 95 Impex“ SRL, după care a recuperat taxe vamale și comisionul vamal în valoare de peste 500.000.000 lei. Ce s-ar fi făcut oare Omar Hayssam fără relațiile sale la nivel înalt din Direcția Generală a Vămilelor, din Direcția de Supraveghere și Control Vamal, din Garda Financiară sau a celor din Administrația Financiară București, pe care și-i ținea aproape de suflet și de contururile personale? Cum i-ar fi mers oare afacerile dacă n-ar fi fost sprijinit din umbră sau direct de un Dinu Gheorghe, pe care l-a sponsorizat cu bani pentru a obține funcția de director general al Direcției Generale a Vămilelor, fără un Trandafir

Nicolae, funcționar superior în cadrul Gărzii Financiare, fără Iconaru Ion, șeful Administrației Financiare Sector 1, Grigoruț Ionuț – director în FPS sau fără ajutorul substanțial dat de dna Popescu Doina, în prezent director general a Administrației Financiare a municipiului București? Oare cum și i-o fi ținut Omar Hayssam aproape pe toți acești funcționari publici, puși să vegheze la respectarea legii financiare, vama sau să strângă la bugetul statului cât mai multe taxe și nu să le lase să se piardă prin robinetul mereu spart al celor din economia subterană?

Anturajul crește

Cei enumerați mai sus nu sunt singurii trepăduși, singurele marionete ale lui Omar Hayssam. În ultimul timp, înaintea arestării sale în cazul celor trei ziaristi, în anturajul său au mai figurat Bogdan Petrescu (nepotul lui George Păunescu), Sașa Marinescu (patronul firmei Bastos NYC), Costel Ciucă (coacționar la firmele Bastos NYC și Cinta Bastos), Constantin Tinescu

O mică parte din imperiul lui Omar Hayssam

Alexandra (asociată la firma Tamisa Trading SRL, implicată în afacerea țigăreta 2), Altan Giu Șerban (director la SC Mercur Trading SA), Sbera Ion, director la Regia Autonomă Sudrel, Pașcu Constantin și

Popovici Stefa, ambii de la SC Mopaf Vrancea SA, Răduțoiu Bibi, fost director al cazinoului Hilton etc. Nu-i mai amintim aici pe Hrebenciuc și ceilalți membri PSD care l-au înscris pe Omar Hayssam în partid sau

care l-au sprijinit în diversele și numeroasele dosare penale întocmite de-a lungul timpului, dar care nu s-au finalizat niciodată, nu-i mai amintim pentru că sunt foarte cunoscuți prin numele lor sonore și, probabil

în curând, vor avea aceeași soartă ca și protejatul lor. Vor ajunge umbre și fantome pe ceea ce a mai rămas din imperiul lui Omar Hayssam.

DEPARTAMENTUL
INVESTIGAȚII

Viorel Hrebenciuc și Dinu Gheorghe, doi dintre cei care au contribuit activ la prosperitatea sirianului

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

CU TELEVIZORUL ÎNAINTE SAU ÎNAPOI

O problemă îndelung studiată și comentată a fost dacă tinerii sunt influențați în dezvoltare de ceea ce văd la televizor sau, mai nou, de conținutul jocurilor video. Răspunsul se cam știe: da și nu prea. Dar ia să vedem dacă vreunul dintre tinerii noștri se recunoaște a fi fost influențat de așa ceva.

Adrian M. (20 ani, student).

Nu, bineînțeles. E o modalitate de relaxare și nu un model de urmat în viață. Mă refer și la filme, și la jocuri. Recunosc că îmi plac foarte mult, mai ales jocurile violente, fără prea mult creier, dar asta nu înseamnă că eu nu sunt cel mai pașnic om din lume. Mă ajută să-mi golesc mintea.

Irina S. (22 ani, studentă). Pe

mine nu. Poate pe alții. Poate colegile mele, care se mai uită la o telenovelă, ar vrea ca viața lor să arate așa... Poate unii dintre tipii pe care i-am cunoscut vor să arate ca Van Damme, dar nu mi se pare nimic periculos. Asta e doar una dintre influențe, nu e neapărat cea decisivă pentru un om. Și nici măcar nu știu dacă e o influență, cât o modalitate de a-ți pierde timpul.

Victor P. (21 ani, student).

Nu recunosc nimic. Oricum, asta e o problemă mai mult cu cei mici, că dacă ai apucat să te formezi, nu mai contează câte filme cu explozii și morți vezi, că nu ți se întâmplă nimic, în afară de faptul că te poți plictisi îngrozitor, așa cum mi se întâmplă mie.

Iulia N. (18 ani, elevă). M-a influențat în sensul că am

văzut o altă lume, că m-a făcut să-mi doresc să ajung și eu cumva pe scenă, să fiu cunoscută și faimoasă. Dar nu mă refer aici la filme violente și la jocuri, ci mai mult la muzică și emisiuni de divertisment, la care mă uit eu. Da, recunosc că televizorul îmi umple mult din timpul liber, ca și colegilor mele. Dar e normal, nu? Oricum în curând n-o să mai am timp.

George P. (17 ani, elev). Nu știu ce să zic. Adică n-am devenit violent sau chestii de felul ăsta, dar e adevărat că am ajuns să-mi doresc lucruri sau un stil de viață pe care l-am cunoscut prin filme, spre marea disperare a părinților mei, firește.

Lucia P. (23 ani, studentă).

Cred că ne influențează pe toți, într-un fel sau altul. Ne influențează preocupările, modul în care arătăm, ce vorbim, ce ne dorim... Nu știu dacă se poate nega acest lucru. Se poate nega însă că nu e vorba de o influență așa de vizibilă, adică eu văd că se omoară unii într-un film și mă duc la colegul meu Ionel și îi dau în cap, ci una mai subtilă, vizibilă în timp.

Pagină realizată de
IULIA GORZO

Realitatea lor

Dintre toate scornelile care fac televiziunea să fie ceea ce este – și nu fac parte din corul panicoșilor sau moralistilor care se plâng tot timpul că ea, televiziunea, ne pervertește tineretul care altfel ar fi pur, demn și preocupat de chestiuni înalte, exclusiv spirituale – cel mai tare mă amuză conceptul de reality show. Asta înseamnă că televiziunea își refuză, formal, bineînțeles, o mare parte din esența sa și din ceea ce o face să prindă atât de mulți și atât de multe în mreje. Se încapățânează să ne spună că, în afara jurnalelor de știri și a emisiunilor tip talk-show, ea, săraca, tot realitate ne prezintă.

Realitate deci ar trebui să fie Big Brother (dar ce e mai puțin real decât o șleahță de oameni închiși într-o casă cu piscină pe marginea căreia zac și poartă discuții adânci? Mie nu-mi sună a realitate. Îmi sună mai mult a experimente cu cobai în labirint, adică ce fac deja faimoșii „cercetători americani” și nu numai cu șoricelii sau șobolanii aceia drăguți, grăsuți și albi, special crescuți în acest scop).

Realitate ar trebui să fie și Din dragoste, Surprize și alte asemenea chestiuni-sirop (a că-

ror „realitate” și „spontaneitate” îi costă pe cei care le concep și pregătesc ore grele de muncă și aranjamente atente, căci, vorba aceea, nimic nu e mai spontan decât ceea ce a fost îndelung planificat să pară astfel).

Realitate ar trebui să găsim și în videoclipurile „dure”, cu care se mândresc hip-hoperii români (de tip BUG Mafia, care spun, atenție!, că ei sunt adevărații purtători de cuvânt ai generației tinere de cartier, ceea ce ar fi întru totul real dacă acest c a r t i e r s-ar numi Harlem și Militariul sau Berce-niul ar fi jungle urbane în care fiecare

puștan poartă în ghiozdan câte o armă-două, să fie acolo, că cică viața e dură, dar ultima oară când am vizitat cartierele cu pricina viața era într-adevăr dură, dar mai ales din cauza blocurilor confort trei spre patru sporit, și nu luptelor de gherilă despre care cântă realiștii noștri). Lăsând la o parte discuția de- spre rea-

litate care nu este decât ceea ce vrea fiecare să fie (discuție interminabilă, potrivită în cadrul intim al unei crășme la ora când cocoșii fac ochi și trâmbează începutul unei noi zile), aș spune că, dacă asta e realitatea, eu pledez pentru evazionism și escapism și prefer să-mi caut scăparea în jurnalele de știri de la ora cinci.

